

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 144. De bonis traditis in pago Nistharsi in villa Ymminchusen, nec non de vera origine Idæ ducissæ , coniugis ducis Ecberti et matris ducis Saxoniae Luidolfi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

§. 153.

Tradidit folker quidquid habuit in *riudium* (q) testef folcbold bernulf bant heio ailbern et alii XVII.

§. 154.

Tradidit fini in *sulbeke* (r) mansum unum testef odulf erluni erlulf adalold et alii tres.

§. 155.

Tradidit *jda mente deuotissima* (f) ad reliquias sc̄orum martyrum stephani et uiti ref proprietatis suae quas sibi dominus imperator hludouuic

data idus mai anno Xpo propitio XXI imperii domni hludouuici piissimi augusti indictione XII actum aquisgrani palatio regio in dī nomine feliciter amen.

Sigillum exhibuimus
Tab. II. n. 6.

Cum itaque supra §. 33. villa *Budinifeld* in pago Logne collocetur, hoc autem loco in Angeri, nulla ex eo repugnantia se prodit. Nam indicatur prouincia maior per Angariam. Supra autem pagus specialis, qui pagus Logni erat, memorabatur.

De villa
Riudium.

(q) De villa *Riudium* in pago *Ambergo* vide supra §. 127. not. (u). De *Folkero* porro, qui tradidit in hac villa, quidquid habuit, vide §. 104. not. (††).

De villa
Sulbeke.

(r) *Sulbeke* villa distinguenda est a *Sulbichi* villa, quæ in allato diplomate Hludouuici ponitur in pago *Logni*. *Sulbeke* enim quædam erat, testante nostro Registro, in pago *Auga*. Est autem villa *Sulbeke* dudum derelicta, quondam sita inter oppidum *Holzminden*, et vicum *Luchteringen* in territorio Corbeienfi. conf. infra §. 257.

De Ida
ducissa.

(f) Cum *Ida mentis deuotissima* femina appelletur; probabilissimum est, hoc esse exinde profectum, quod gratificari voluit abbati suo Warino huius loci scriptor, non quidem ut adularetur illum, sed tantum ut indicaret, qua gauderet matre reuerendus præsul. Docent enim Acta Idæ ducissæ Tom. I. Leibn. p. 171. sqq. ab Uffingo, monacho Werthinensi, conscripta, illam reuera valde deuotam, quin immo inter sanctas numeratam, *Idam* fuisse vxorem ducis *Ecberti*, ac matrem *Bouonis*, *Cobbonis* ac *Luidolfi*, comitum, itemque *Warini* abbatis Corbeienfis, atque *Hadwy* abbatissæ, vtiam supra §. 104. not. (n) diximus. Nihil ergo restat, nisi ut demonstremus quoque, eandem *Idam* oriundam fuisse e stirpe potentum Franciæ regum, ac filiam fuisse *Bernhardi*, fratris regis *Pipini*. Hoc autem eam ob causam ostendamus necesse est, quia scimus, doctos viros plerumque hic abire passim in contrariam sententiam. Leibnitiu putauit T. I. S. R. B. in *Introduct.* num. 9. patrem *Idæ* ducissæ fuisse vel *Nebelungum*, *Matriacensem* comitem, e *Childebrando* natum, quem *Caroli Martelli* fratrem *Fredegarius* fuisse suspicatur, vel *Theodoricum*, magnæ apud *Carolum Magnum* auctoritatis, et *Ripuarii* præfectum, qui, vt infra ostendimus, *Westfalis* proximi erant. Quia autem hæ tantum doctæ Leibniti erant coniecturæ, in coniecturis autem nunquam non quodam metu agitatur, verentes, ne res aliter se habeat; igitur *Nic. Hier. Gundlingius* in Libro de *Henrico Aucepe* p. 6. seq. arbitratus fuit, *Idam* *Caroli Magni* fuisse neptem ex filia *Berta* natam, quæ *Berta Angilberti* coniugio fuerit copulata, eique *Harnidum* et *Nithardum* pepererit, ipso *Nithardo* teste. Sed sæpius mirati sumus, viros doctissimos atque acutissimos non vidisse, *Idam* *Caroli M.* neptem, ex filia *Berta* natam, esse non potuisse, eo quod *Chronologia* repugnat.

pugnât. Atque, ut hoc palam fiat omnibus, adducenda sunt primo ipsa Eginhardi verba ex Vita Caroli M. f. 138. ubi hæc scripsit: *Karolus post mortem patris (Pipini) cum fratre (Karolomanno) regnum partitus, tanta patientia multates et inuidiam eius tulit, ut omnibus mirum videretur, quod ne ad iracundiam quidem ab eo prouocari potuisset.* Deinde cum maris (Bertradae) hortatu filiam Desiderii, regis Langobardorum, duxisset uxorem, incertum, qua de causa, post annum repudiavit, et Hildegardim de gente Sueuorum, præcipue nobilitatis feminam, in matrimonium accepit, de qua tres filios Karolum videlicet Pipinum et Ludouicum, totidemque filias Rotrudim, Bertam et Gislam genuit. Habuit et filias tres, Theodradam, Hildrudim et Rotbaidem; duas de Fastrada uxore, qua de orientalium Francorum Germanorum videlicet gente erat: tertiam de concubina quadam, cuius nomen modo memorie non occurrit. Defuncta Fastrada, Luidgardam Alamannam duxit, de qua nihil liberorum tulit. Post cuius mortem quatuor habuit concubinas, Mathalgardim scilicet, qua peperit ei filiam nomine Rotbildim: Gersuindam Saxonici generis, de qua ei filia nomine Adeldrudis nata est: et Regnam, qua ei Drogenem et Hugum genuit, et Adelluidam, ex qua Theoderichum procreauit. Ex his Eginhardi verbis patet, matrem Berta fuisse Hildegardim. Cum hac Hildegarde Carolus ante annum 773 matrimonium contrahere non potuit. Duxisse enim Carolum regis Desiderii filiam anno 770, Annales Francorum Fuldenses Tom. I. Freheri referunt. Si itaque repudiavit eam post annum, Hildegardim Carolus rursus anno 773 in tori fœdus expetere potuit. Ponamus ergo, ex Hildgarde esse natum Karolum anno 774, Pipinum anno 775, Ludouicum anno 776, Rotradim anno 777, Bertam anno 778, et Gislam anno 779; Bertamque Angilberto nupsisse anno ætatis suæ XIV. Hac ratione coniugium inter eos contractum esse anno 792, nemo vnus videt et intelligit. Eodem vero anno nubere potuisse Bertam Angilberto, pernegamus strenue. Hoc enim pugnat cum verbis Eginhardi, qui nullam Caroli M. filiam, patre adhuc superflite, matrimonium contraxisse refert in Vita Caroli M. f. 139. his verbis: *Filiæ (Karoli) cum pulcherrime essent, mirum quod nullam earum cuiquam aut suorum, aut exterorum, nuptum dare voluit: sed omnes secum vsque ad obitum suum in domo sua retinuit: dicens se earum contubernio carere non posse: ac propter hoc licet alias felix, aduersæ fortune malignitatem expertus est: quod tamen ita dissimulauit, ac si de eis nunquam alicuius probri suspicio orta vel dispersa fuisset.* Cum itaque Carolus Magnus demum anno 814 die XXVIII. Januarii mortuus sit, eodem Eginhardo teste, Angilbertus Bertam anno 814 in tori fœdus accipere, atque Ida ducissa e matris vtero excludi potuisset anno 815. Si capropter rursus ponamus, Idam anno ætatis suæ XIV. thalamum mariti conscendisse; exinde consequeretur, Ecbertum ducentem Idam in tori accepisse sociam anno 829. Eo autem iam anno Warinus, Ecberti et Idæ filius, abbatiam Corbeiensem gubernauerat per tres annos, et Carolus Magnus iam dudum e vita exierat, qui vero adhuc viuens matrimonium Ecberti cum Ida procurauerat, uti Acta Idæ ducissæ testantur p. 172. Et quamuis Nithardus scripserit, se esse cum fratre Harnido filium Angelberti ac Bertæ filia Caroli M. non tamen addidit, suam quoque sororem fuisse Idam ducissam. Quoniam ergo fundamento fretus eruditissimus Hildeheimensium olim coryphæus, medicinae doctor, Conradus Bertholdus Behrens in dem Hochgemüßigten Schreiben iam supra laudatus scripserit p. 6: Gundlingium demonstasse, Idam ducissam Caroli M. ex Bertæ fuisse neptem, ego prorsus non perspicio.

Io. Ge. ab Eccard in Notis ad Vitam Hathumoda Abbatisse p. 30. perhibet, Idam nostram fuisse filiam Theodorici et neptem Bernardi fratris Pipini regis Francorum. Duxisse enim, addit, Theodoricum filiam illius Bernardi Theodradam, ratus, Theodoricum istum fuisse Ripuarianorum præfectum seu comitem et Caroli M. propinquum; Bernardum autem affirmat duxisse in matrimonium filiam quandam Adolphi, qui Widekindi Magni a secretis, ac pater Walderici et Dedde seu Theodorici fuerit illius, qui anno 743 claruerit; Waldericum vero fuisse patrem Theodradi monachi Corbeienfis, et Deddam patrem Walgeri, fundatoris abbatis Herifordensis, censet. Ipse, hanc suam sententiam adprobari posse, arbitratur Eccardus, ex Translatione S. Viti, quæ Tom. II. Scriptorum Historiæ Francorum f. 344. seqq. et Tom. I. S. R. G. Meibomii f. 763. seqq. reperitur, itemque ex Wigandi Vita B. Walgeri, quam C. F. Paulinus edidit in Commentario suo de pagis p. 281. seqq. Sed tam Translationem S. Viti, quam Vitam

Ab anno
826 vique
853 imperante
Hludouico et

B. Walgeri scripta esse supposititia, et ad corroborandas veritates historicas minime apta, euincam in Historia Corbeiensi. Quemadmodum ergo, *Walgerum* filium fuisse *Theodoric*, ac fundatorem monasterii Herifordensis, omnino negamus: ita *Adolfus*, qui tempore *Caroli Martelli* vixerit oportet, *Widekindi Magni* probabilissime anno 737 nati, a secretis esse non potuit. Quoniam ergo fundamento quibusque de causis statui queat, eundem *Adolfum* fuisse patrem *Theodoric*, qui anno 743 in *Annal. Rerum Francorum* p. 144. Saxonum primarius appellatur, nullus non perspicit. Pater *Walgeri*, vti ex his Traditionibus apparet, tempore Hludouici pii floruit, et, si sequimur probabiliora, fuit *Herimannus* filius *Widekindi Magni*. Cumque idem *Walgerus* tempore Hludouici I et II bona quaedam tradiderit monasterio nostro Corbeiensi, in pago Thiatmelli sita, restantibus §. 129. et 190, magnum et impudens mendacium est, quod *Wigandus* p. 287. perhibet, *Walgerum*, patre et matre orbatum, iam tempore *Caroli M.* omnem hereditatem suam ecclesie Herifordensi tradidisse.

Quis ergo tandem, quæris, pater fuit *Ida* ducisse? Respondemus ad hæc iure nostro. Pater eius fuit *Bernhardus*, frater *Pipini* regis Francorum. Hic si pater dicens est *Ida* ducisse, necessario quoque *Idam* appellari oportet sororem *Adalardi*, *Walonis*, *Bernbarii*, *Gundrade* ac *Theodrade*. Hisce enim liberis gauisum esse *Bernhardum*, id est, quod iam erit euincendum. Producimus itaque primo loco testimonium grauissimum *Paschaſii Raberti*, qui in *Actis Sanctorum Bolandi et Henschenii* mens. Januar. p. 97. *Adalardum* (abbatem Corbeiensem) nominat regali prosapia *Pipini M.* regis nepotem et *Caroli consobrini* *augusti*. Idem p. 102. indicat, *Walam* et *Bernarium monachum Corbeiensem* fuisse *Adalardi fratres*, et *Gundradam* eius sororem exstitisse. Idem addit ibidem, *Theodradam*, eiusdem *Adalardi* sororem, *Suessione sanctimonialium vitam* rexisse. Si itaque *Adalardus* fuit *Caroli Magni* consobrinus, et *Pipini* regis nepos, pater eius fuerit oportet vel *Carolomannus* vel *Griſo* vel *Bernbartus*. Ex his autem fuisse patrem *Adalardi* et *Wale*, *Bernbartum*, docet deinde *Eginhardus*, qui in *Annal. Rerum Francor.* inter alia ad a. 812. p. 164. ita dixerit: *imperator (Carolus) generali conuentu Aquis solenniter habito Bernbartum, filium Pipini, nepotem in Italiam misit propter samam classis, qua de Africa et Hispania ad vastandam Italiam venit; WALLONEM, FILIUM BERNHARTI patruelis sui, id est, patruis, secum esse iussit, quousque rerum euentus securitatem nostris afferret.* Hunc autem *Wallonem* fuisse fratrem *Adalardi*, Hludouicus imperator in diplomate fundationis monasterii Corbeiensis proficitur, vbi *Walonem* nominat *germanum Adalardi*. Huic consentit auctor *Translationis S. Pusinne*, qui Tom. I. S. R. B. Leibnit. p. 182. *Adalbardum* et *Walam fratres*, nuncupat *consobrinos Caroli, imperatoris augusti*. Fuisse autem denique *Idam* ducissam sororem *Adalardi* et *Walonis*, iam demonstraui supra, verbis *Translationis S. Pusinne* §. 29. not. (1) productis, e quibus patet, *Hadwidam*, abbatissam Herifordensem fuisse neptem *Adalardi* et *Walonis*, vtpote ex eorum sorore *Ida* genitam.

Non est, ita clamitas, non est profecto. Vocabulum enim *horum* in verbis loco laudato adductis, referendum est ad *Warinum* eiusque fratres, nam horum neptis fuit *Hadwi* abbatissa. Cum itaque *Erdmannus* in *Chronica Osnabrug. T. II Meibomii* p. 200. seq. indicet, fuisse quandam abbatissam Herifordensem, cuius nomen non addit, sororem comitis *Cobbonis* tempore *Hludouici pii*; imperante vero Hludouico I. abbatissa Herifordensis fuerit *Addila*, *Addila* illa ipsa fuit filia *Echerti* ducis atque *Idæ*, et mater abbatissæ Herifordensis *Hadwi*. Frater ergo *Hadwidis* abbatissæ constituendus est comes *Cobbo junior*, qui cum sorore sua *Hadwi* *Carolo Caluo* tertio quartoue generationis gradu coniunctus erat, vti auctor *Translationis S. Pusinne* ibidem asserit. Stare ergo tua sententia non poterit, cum tot viri eruditissimi atque illustres statuerint, *Addilam* et non *Hadwidam* filiam fuisse *Idæ* ducissæ.

Sed hæc tu frustra. Quod vt palam fiat omnibus, primum nonnihil præmonere debemus, ne quis cogitet, me ad mea duntaxat admiranda esse aptum natum, cum tot viris illustribus assensum præbere non sustineam. Nullo enim nouaturiendi pruritu, nulla reprehendendi, vel alios affligendi, libidine, sed solo amore veritatis, ad hæc et cetera scribenda me ferri, publice profiteor. Quæcunque enim a viris egregiis egregie dicta sunt, ea vbique amplector, vbique exofculor, eaque adamo, quamdiu spiritus et vita hos rexerit artus. Docendum est deinde, id quod *Erdmannus*, seculi XV. scriptor, blaterat in rebus seculi IX. sine

sine vlllo testimonio scriptoris vetusti et coartanei, fide esse indignum. At finge, gubernante Corbeiam Warino. *Erdmannum* vera prædicasse et sua ex antiquioribus hausisse. Sic prima tamen ibi abbatissa Herifordensis *Tetta* designari nequit. *Addila*, quæ secunda fuit, posset existimari filia *Ecberti* atque *Idæ*, dummodo demonstrare liceret, *Cobbonem* comitem, quem *germanum abbatii Warini et abbatissæ Herifordensis* appellat *Erdmannus*, vno tempore et vno anno tam abbati, quam abbatissæ, decimas *Osnabrugenses* tradidisse. Quemadmodum vero *Cobbo* fratri suo *Warino*, qui anno 853 mortuus est, quædam donare potuit, et, hoc defuncto, sorori suæ abbatissæ; ita nihil impedit, quo minus deinde perhibere queamus, *Erdmannum* designasse non *Addilam*, sed *Hadwidam*. Hanc ab illo indicari omnino, censemus, quia, ipso *Erdmanno* teste, *Cobbo* comes, frater *Warini*, demum anno 883 mortuus fuit. Quodsi nobis obicere velis, loqui *Erdmannum* de ea abbatissæ, quæ tempore *Hludouici pii* vixerit, eo quod *Erdmannus* *Cobbonem* nominauit *fidelem imperatoris Hludouici*, prætereaque memoriæ prodidit, hoc esse factum tempore episcopi *Osnabrugensis* *Goswini*; tunc respondemus primo quidem, neque *Addilam* neque *Hadwidam* tempore *Hludouici pii* vitam moresque sanctimonialium Herifordensium rexisse, sed *Tettam* adhuc anno 840, quo *Hludouicus* cæsar mortuus est, eidem abbatissæ præfuisse, et cum deinde, ipso *Erdmanno* teste p. 200, *Goswinus* demum anno 864 decesserit, nullam causam videmus, cur non intelligere debeamus *Hadwidam*, quippe quæ iam anno 860 abbatissa fuit, teste auctore *Translationis S. Pustinnæ* f. 183. Palam itaque est, vera non prædicasse *Eccardum* atque alios doctos æque errasse, perhibentes *Agium* in *Vita Hatbumodæ* abbatissæ p. 9. significasse per *amitam Hatbumodæ* abbatissæ *Addilam* abbatissam Herifordensem. Cum enim *Agius* ibi hanc *amitam Hatbumodæ et grandæuam et senio consecram* nominet, et referat, illam *Hatbumodæ* indeffam astitisse, cum *Hatbumoda* XIII. kal. decemb. an. 874. decesserit, *Addila* abbatissa Herifordensis eo anno non amplius in viuis, neque abbatissa erat. Nam *Hadwida* iam ante annum 860 regimen abbatissæ susceperat Herifordensis. Eandem vero *Hadwidam* adhuc anno 887 Herifordensibus præfuisse, demonstrat ac extra dubitationem collocat genuinum diploma regis *Arnolphi*, quod ex autografo infra producemus. Pater ex hoc ipso, eruditos hucusque nondum distincte latis, *Luidolfum* ducem fuisse filium *Ecberti* ducis, ostendisse. Ipsi ita ratiocinati sunt: si abbatissa Herifordensis *Addila*, soror *Cobbonis*, fuit *amita Hatbumodæ*, filix *Luidolfi*, *Cobbo* vero filius fuit *Ecberti* ducis, sequitur, et *Luidolfum* fuisse filium *Ecberti*. Hæc procul dubio falsa et friuola est via ratiocinandi. Nam anno 874, quo *Agus* quandam abbatissam Herifordensem nominauit *amitam Hatbumodæ*, nulla abbatissa, nomine *Addila*, præfedit abbatissæ Herifordensis. Quodsi vero *Addila* substituamus *Hatwidam* pro eo, ac debemus, argumentatio illa omnino vim adprobandi induet, et tali modo instituenda est. *Agus*, scriptor coætaneus, quondam abbatissam Herifordensem anno 874 appellat *amitam Hatbumodæ abbatissæ Gandershemensis* filix *Luidolfi*. Eo anno abbatiam Herifordensem gubernauit *Hadwida*. Ergo *Hadwida* fuit soror ducis *Luidolfi*. *Agus* enim p. 3. nominat illum, Orientalium Saxonum ducem, patrem *Hatbumodæ*. Si *Hadwida* seu *Hadwi* soror fuit *Luidolfi* ducis; sequitur, *Luidolfum* ducem quoque fuisse fratrem *Cobbonis*. *Cobbo* enim ab *Erdmanno* appellatur frater tam *Warini* abbatii Corbeiensis, quam abbatissæ Herifordensis. Si *Cobbo* frater fuit *Luidolfi* ducis; sequitur porro, *Luidolfum* ducem, comitem *Cobbonem*, *Hadwidam* abbatissam, ac *Warinum*, abbatem Corbeiensem, fuisse liberos *Ecberti* ducis atque *Idæ*. Fuisse enim *Warinum* abbatem filium *Ecberti*, ex *Translationis S. Pustinnæ* euidentissimis verbis patet, id quod etiam egregie e traditionibus nostris confirmari potest, in quibus §. 126. *Luidolfus* appellatur *germanus Cobbonis*, et *Cobbo* §. 125. auunculus *Amalungi*. Fuisse autem *Amalungum* *Hadwidæ*, filium elucefcit e verbis, §. 149. in medium adlatis.

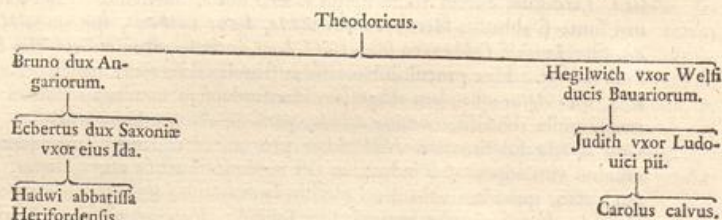
Quæ cum ita sint, necessario exinde consequitur, pronomen *horum* in adductis verbis *Translationis S. Pustinnæ* capienda esse de *Adalardo* et *Walone*. Si enim *Hadwi* *Cobbonis* et *Warini* soror fuit, eadem illorum neptis esse non potuit. Traditiones nostræ et auctor *Translationis S. Pustinnæ* non quadrant ad *Cobbonem* iuniorem. Illum enim iam anno 842 in celebritate esse versatum et comitarum tenuisse, affirmaturum esse neminem, existimamus.

At pergis, stare hæc non posse, quia ex Actis *Idæ* ducissæ p. 172. eluceat, *Idam* ducissam fuisse *unicam* filiam patris sui, ex nostra vero demonstratione ap-

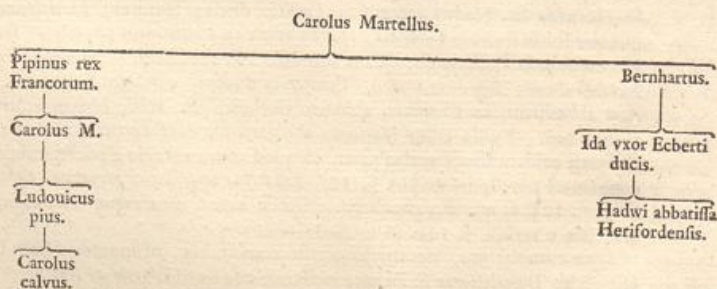
Ab anno
866 vique
853 im-
perante
Hludo-
uico et

parere, *Idam* ducissam non fuisse vnicam filiam *Bernharti*; sed ipsi fuisse sorores duas *Gundradam* et *Theodradam*. Respondemus autem, ex ipsis Actis *Idæ* ducisse c. 8. p. 181. elucere, *Uffingum* sua consignasse anno 980. Nonne ergo facile fieri poterit, vt id ad aures *Uffingi*, non peruenerit, quod aliunde constat, scilicet *Idæ* fuisse duas sorores, olim in monasterio degentes, et sic in obscuro latentes? Verum ea exceptione opus non esse, patet ex eis, quæ iam iam dicturi sumus. Statuimus enim, *Uffingum* omnino vera retulisse. *Ida* scilicet tantum vnicam filia erat laica, reliquas tradiderat *Bernhartus* Deo eiusque sanctis cælitibus in monasterio Sueffionensi. Has non amplius habitas esse pro liberis a parentibus, comprobamus e *Widekindo* Corbeiensis, qui in *Annal.* lib. II. p. 649. *Luitgardam*, *Otonis I* cæsaris filiam, appellat vnicam eius filiam, quam *Otto* desponsauerit *Conrado*, *Lothariorum* duci; cum tamen certum sit, nec *Widekindo* latuerit, habuisse *Otonem* præter *Luitgardam* duas alias filias, scilicet *Matbildam* et *Adelbeidam*. Quia vero altera abbatissa erat *Quedlinburgensis*, altera abbatissa *Essendiensis*; hinc non amplius eæ reputantur pro filiabus *Otonis*. Dubitamus vero, dicturum esse quempiam, *Widekindi* nostri memoriam vacillasse. Hæc enim exceptio statim euanescit, considerare si quis volet, *Widekindum* ipsi *Matbilde* abbatissæ annales suos inscripisse.

Vt autem tandem nihil omitamus intactum ac minus extricatum, quod nostræ sententiæ obici possit, ostendere præterea debemus, quomodo abbatissa *Hadwi*, filia *Idæ* ducissæ, *Carolo caluo* tertio quartoque cognationis gradu coniuncta fuerit. Id autem tali modo fieri posse censemus. Vxorem scilicet *Hludouici* pii fuisse *Iuditham* *Theganus* cap. XXVI. testatur his verbis: *Sequenti anno accepit (Hludouicus cæsar) filiam Welfi ducis, qui erat de nobilissima stirpe Bauarorum, et nomen virginis Iudith, que erat ex parte matris nobilissimi generis Saxonici, eamque reginam constituit.* Nomen matris imperatricis *Iudithæ* prodidit auctor *Translationis S. Bathildis Regina*, qui cap. I. Anno vicesimo imperante, inquit, cum magna felicitate *Hludouico serenissimo augusto in regno Francorum venit kala monasterium ubi venerabilis abbatissa HEGILWICH, GENETRIX IVDITH IMPERATRICES magno gregi sanctimonialium præerat.* His testimoniis innisi, tertium gradum consanguinitatis ita damus erutum et representandum:

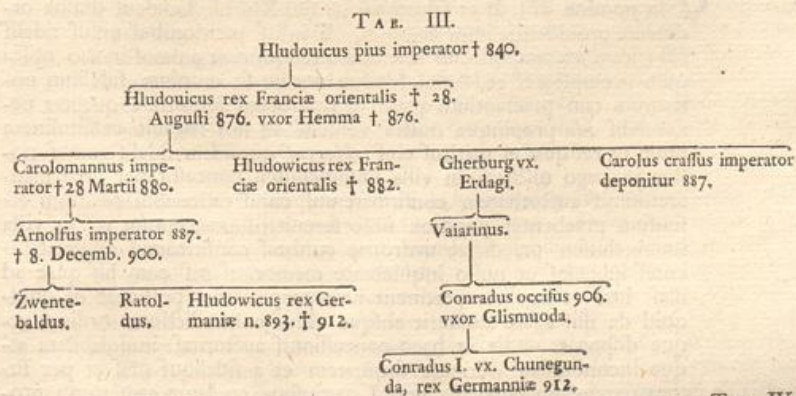
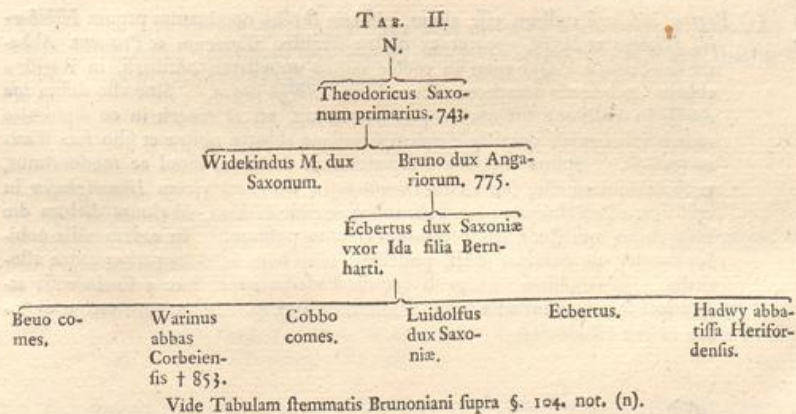
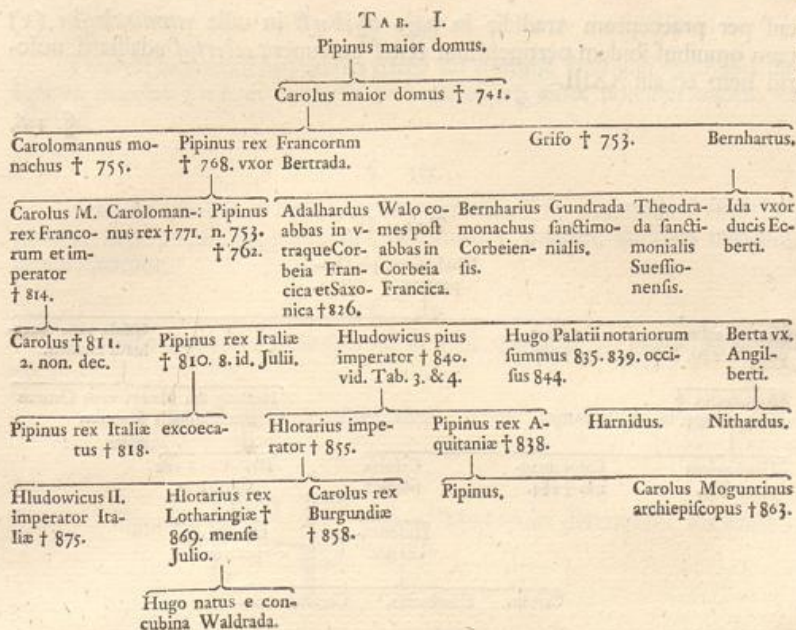
Quartus vero cognationis gradus hic erit:

Hæc me primum feliciter explicasse, confidenter existimo. Vt vero omnia hæcenus dicta vno conspectu dispicere et perlustrare possis, schema genealogicum, testimoniis scriptorum cœtaneorum adprobandum, eam quoque ob causam adiungimus, quia in sequentibus ad id sæpe prouocabimus et recurremus.

TAB. I.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

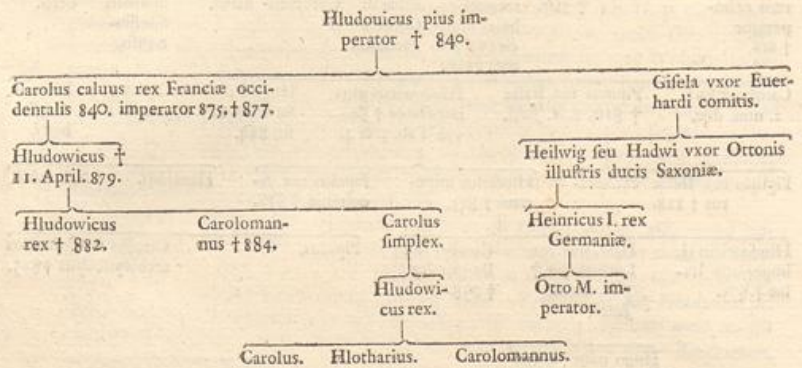

TAB. IV.

Ab anno 826 usque 853 imperante Hludouico et
 cus per praeceptum tradidit in pago *nifiharsi* in uilla *ymminchusen* (t) cum omnibus ibidem pertinentibus testes uoluerunt *ecbertus* adalhard uolrid hem et alii XXIII.

§. 156.

TAB. IV.

De pago Nifiharsi.

(t) *Pagum Nifiharsi* nullum esse alium, nisi iam saepius nominatum pagum *Nihtharfe*, *Nitbega* et *Netga*, apparet ex nostro Registro Bonorum et Prouent. Abbatiae Corbeiensis. Qui enim in codice nostro appellatur Nifiharsi, in Registro abbatis Corbeiensis Sarachonis nuncupatur *Nitbega* pagus. Sine ullo dubio *Ida ducissa* in traditione sua nomen pagi ita retinuit, ut id reperit in eo diplomate caesaris Hludouici, quod ipsa eadem occasione abbatiae nostrae et filio suo *Warino* tradidit. Ipsum diploma Ludouicianum dabimus, simul ac monuerimus, probabilissimum esse, per villam *Ymminchusen* designari vicum *Himmigbusen* in episcopatu Paderbornensi haud procul ab oppido Nihem, ad riuum dictum die Fischebeke, qui Embrinae se committit fluuio, positum. In eadem uilla nobiles domini, de Schilder dicti, possedere olim bona feudalia pariter atque allodialia. Illa acquisiuerunt iidem ab ecclesia Paderbornensi, haec a Corbeiensis; atque haec iam spectant ad nobiles dominos de Donop. Nunc uero accipe diploma caesaris Hludouici:

Quoniam in nomine domini dei et saluatoris nostri ihesu christi Hludouicus diuina ordinante prouidentia imperator augustus. si iustis petitionibus unius fidelis nostri aurem accommodamus sine dubio reliquorum animos in suo obsequio promptiores reddimus. Idcirco notum sit omnium fidelium nostrorum tam praesentium quam et futurorum industriae qualiter uenerabilis *Ida* propinqua nostra ueniens ad nos rogauit celsitudinem nostram ut res quas ei maritus eius *ekbertus* quondam fidelis comes noster in pago *nifiharsi* in uilla *imminchusen* concessit per nostrae mansuetudinis auctoritatem confirmaremur cuius rationabili petitioni assensum praebentes per hoc nostrae serenitatis praeceptum res in uilla *imminchusen* praedictae matronae conlatae confirmamus et praecipientes iubemus ut nullo inquietante memoratae res cum his quae ad illas iure et legaliter pertinent iure proprietario possideat et quidquid de illis agere uoluerit absque ullius contradictione ordinet atque disponat. Et ut haec concessionis auctoritas inuiolabilem atque inconuulsam obtineat firmitatem et a fidelibus nostris et per futura temporum curricula uerius certiusque credatur eam manu propria